

[Poulsgaard]

»Den dømte skal sikres en rimelig løsladelsessituation med hensyn til bolig og arbejde m.v. og skal have tilbud om bistand fra kriminalforsorgen.«

Det er igen en masse pæne ord, men hvorfor er han eller hun kommet ind at sidde? Vi er ved at bevæge os henimod at tage lidt for meget hensyn til dem, der ryger i fængsel, og måske lidt for lidt hensyn til dem, det er gået ud over.

Det, jeg har sagt her, skal imidlertid ikke opfattes som en afvisning af forslaget, men nu vil vi se, hvad der kommer ud af det, og så vil vi tage vor stilling, når vi skal til at stemme til sin tid.

Hagen Hagensen (KF):

Det er rimeligt for mig at begynde med at sige en tak til justitsministeren for de bemærkninger, han kom med i dag, og også fordi han har sørget for, at vi har fået oversendt en udtalelse fra straffelovrådet med gennemgang af det arbejde, som rådet er i gang med, den prioritering, der er lagt for det, og den forventning, man har om, hvornår nogle af de ting kommer frem, som vi har behov for, bl.a. til bedømmelse af den sag, som vi nu i dag drøfter.

Det er også rimeligt at henvise til de bemærkninger, der blev gjort, da SFs forslag nr. B 43 var til drøftelse i sidste måned, og det er naturligt at henvise til, i hvert fald for mit vedkommende, hvad jeg sagde om det dengang. Dele af det kommer jo til at indgå også i de overvejelser, som vi skal gøre os her.

Det er også rimeligt at henvise til, hvad vi sagde i går under behandlingen af F 16. Selv om den havde et noget andet sigte, hører det givetvis sammen med det, vi har med at gøre her, nemlig forebyggelse af kriminalitet, og det er jo noget, som er meget afgørende. Jeg skal senere hen gøre en enkelt bemærkning i den forbindelse.

Hvad er så hensigten med det, vi er kommet med her? Det er, at vi skal tage en principbeslutning om, hvorvidt det institut, der hedder prøveløsladelsesindeanstalt, som det nu er, er rigtigt, eller om vi skal prøve at sætte noget andet i stedet for.

Straffelovrådet har i sin udtalelse henvist til, at der er en sammenhæng mellem en række forhold, der er til overvejelse, men jeg

synes ikke, at det kan hindre, at vi tager en principbeslutning, der kan blive et signal for en politisk stillingtagen. Straffelovrådet peger jo selv på, at det til syvende og sidst er en politisk beslutning, der skal tages.

Afgørende for os er, at det er domstolene – og det er både de juridiske dommere og de domsmænd, der tager del i behandlingen af straffesager – der har den afgørende indflydelse på straffetidens længde, også den tid af den, der skal udstås i anstalt. Det har jeg gerne villet sige til at begynde med.

Så vil jeg takke ordførerne, og jeg kan takke dem alle, om end der er nogle, der har haft bemærkninger om noget, de ikke mener at kunne være med til, og også har henvist til andre forhold, men stort set kan jeg sige tak for den tilslutning til at drøfte disse forhold videre, som ordførernes bemærkninger har været udtryk for.

Hr. Torben Lund opholdt sig mest ved, at det skulle være en social-kriminalpolitisk indsats, der først og fremmest skulle gøres. Jeg henviser her til de drøftelser, vi havde i går. Der er jo enighed om, at vi skal prøve det for at undgå lovovertrædelser.

Så gav hr. Torben Lund udtryk for, at han er lidt usikker, som han vist sagde det, ikke over for regeringen, men over for regeringspartierne forslag for så vidt angik enkelte punkter, og det var vist navnlig punkt 2, hvori der tales om, at man skal vurdere strafferammerne, og hvor det siges i teksten, at det skal være med henblik på at gennemføre en sænkning af strafudmålinger, således at der ikke sker nogen ændring af den samlede mængde af frihedsstraffe, som kommer til afsoning.

Andre ordførere har senere gjort bemærkninger om dette, men på en lidt anden måde. De gik ud på, at man vist troede, at vi ville bestemme, at der skulle idømmes den og den mængde dage, timer eller år hvert år. Må jeg aflive dette helt og fuldt. Det er en tilkendegivelse af, at dette ikke skal medføre nogen stigning i realiteten, men vi vil da inderligt gerne arbejde på fortsat, ikke mindst gennem forebyggende arbejde, at opnå, at der ikke idømmes straffe, herunder frihedsstraffe, i det omfang, det nu sker. Der er ikke nogen, der siger, at det skal være en konstant størrelse, og mere behøver jeg vist ikke at sige om dette.